

Arrest

nr. 119 326 van 21 februari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Azerbeidzjaanse nationaliteit te zijn, op 10 september 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 29 juli 2013 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 december 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BARBIEUX, die *loco* advocaat Bruno SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienen op 19 november 2012 een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Op 4 juni 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij de aanvraag, vermeld in punt 1.1., onontvankelijk wordt verklaard.

1.3. Deze beslissing wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) vernietigd bij arrest nr. 117 453 van 23 januari 2014.

1.4. Op 11 juli 2013 dienen verzoekers een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.5. Op 29 juli 2013 neemt de gemachtigde een beslissing waarbij de derde aanvraag, vermeld in punt 1.4., onontvankelijk wordt verklaard.

Dit is de bestreden beslissing waarvan verzoekers op 14 augustus 2013 in kennis worden gesteld.

De motieven luiden als volgt:

“in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 04.06.2013 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 19.11.2012. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen waarnaar verwezen wordt) voor waaruit blijkt dat zijn/haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 19.11.2012. Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 04.06.2013 werd reeds geoordeeld dat de aandoening(en) van betrokkene niet direct levensbedreigend zijn. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).”

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van verzoekers.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van artikel 62 en van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, en de zorgvuldigheidsverplichting. Verzoekers werpen ook een manifeste beoordelingsfout. Het middel wordt als volgt uiteengezet:

“4.1.

Overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

Artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 bepalen dat de bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd en dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn.

De Dienst Vreemdelingenzaken is heel summier in haar motivering van de bestreden beslissing. Er wordt slechts gesteld dat het medisch getuigschrift slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van de tweede verzoekster bevestigt, en dat op deze gezondheidstoestand reeds uitgebreid werd ingegaan in een eerdere beslissing.

4.2.

De verzoekers hebben bij hun huidige aanvraag een recent medisch getuigschrift voorgelegd in dewelke de actuele gezondheidstoestand van de tweede verzoekster op uitgebreide wijze wordt omschreven.

De ernstige medische situatie van de tweede verzoekster blijft aanhouden en een adequate behandeling zal, gelet op de ernst van de psychiatrische problemen, nog een aantal jaren noodzakelijk zijn.

Het aanhoudende karakter en de schijnbaar verslechterde situatie van de medische aandoening én de nood aan opvolging en behandeling voor onbepaalde duur maken nieuwe elementen uit ten opzichte van de eerdere aanvraag tot machtiging tot verblijf van de verzoekers.

Uit het meest recente medische attest, gevoegd aan de aanvraag, blijkt:

een duidelijke medische voorgeschiedenis, ni. mastopathie ;

een ernstige diagnose: chronisch post traumatisch stresstoornis, ernstig invalideren de aandoening is dermate ernstig door de enorme angsten, nachtmerries, vermijdingsgedrag en majeur depressief toestandsbeeld ;

dat de behandeling bestaat uit psychofarmaca ;

dat ambulante psychiatrische begeleiding noodzakelijk is ;

dat verzoekster maandelijks medisch wordt opgevolgd ;

dat de duur van de behandeling onbepaald is gezien de ernst ;

dat er gevolgen en mogelijks complicaties zouden bestaan als de behandeling wordt stopgezet: psychiatrische

decompensatie en suïcide ;

dat de noodzaak van steun echtgenoot aanwezig is.

De Dienst Vreemdelingenzaken negeert echter dit nieuw element.

De Dienst Vreemdelingenzaken neemt dit niet in overweging, motiveert niet waarom dit element, het persisterende

karakter van de ernstige aandoening, de eerdere bevindingen niet zouden kunnen weerleggen.

4.3.

Er kan verwezen worden naar een eerder arrest van uw Raad.

"En l'espèce, il y a lieu d'observer que la décision repose sur le constat que les éléments présentés à l'appui de la demande d'autorisation de séjour fondée sur l'article 9ter actuelle ont déjà fait l'objet d'une précédente demande pour laquelle une décision d'irrecevabilité a été prise en date du 16 janvier 2008 en application de l'article 9ter, §3 de la loi du 15 décembre 1980. Or, la demande actuelle contenait en plus de deux certificats médicaux déjà présents lors de la demande précédente, une attestation d'un psychologue faisant état de la dimension psychologique suite aux traumatismes et séquelles subis par l'enfant des requérants et du soutien nécessaire de la famille à ce dernier. Le Conseil n'aperçoit pas dans la motivation de la décision attaquée de prise en considération de cet élément essentiel de l'état de malade au sens large présenté par la partie requérante et estime se faisant que la décision est inadéquatement et insuffisamment motivée.

A défaut pour l'acte attaqué de préciser pour quelles raisons ce document et ces éléments ne sont pas jugés suffisants, la motivation de la décision litigieuse ne peut être considérée comme adéquate. Le moyen en ce qu'il est pris de la violation des articles 2 et 3 de la loi du 29 juillet 1991 sur la motivation formelle des actes administratifs est fondé."

(Zie arrest n° 34 923 gewezen op datum van 27 november 2009 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen)

In casu heeft de Dienst Vreemdelingenzaken tevens de formele motiveringsplicht geschonden door niet te preciseren waarom de nieuwe elementen niet in overweging worden genomen, noch beoordeeld worden.

De Dienst Vreemdelingenzaken dient een beslissing te nemen op basis van alle relevante gegevens die zich in het dossier bevinden.

Alle elementen dienen in overweging genomen te worden.

Iedere administratieve beslissing moet geschraagd zijn door draagkrachtige motieven en een zorgvuldige afweging van de beschikbare elementen in het administratief dossier.

De bestreden beslissing steunt echter niet op een correcte feitenvinding, door een aantal belangrijke elementen - in casu informatie omtrent het persisterende karakter van de aandoening - buiten beschouwing te laten.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft bij het nemen van de bestreden beslissing zowel het zorgvuldigheidsbeginsel als de materiële motiveringsplicht geschonden.

De bestreden beslissing die genomen werd in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet dient derhalve vernietigd te worden."

3.2. Voor zover verzoekers de schending opwerpen “*van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, en de zorgvuldigheidsverplichting;*” dient de Raad op te merken dat er meerdere algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur zijn. Het komt de Raad niet toe te gaan distilleren uit het betoog van verzoekers welke andere beginselen zij geschonden achten dan de zorgvuldigheidsplicht. Alleen de schending van de zorgvuldigheidsplicht wordt derhalve onderzocht.

3.3. Wat de ingeroepen schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreft, dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298). Het gegeven dat motivering heel summier zou zijn volgens verzoekers, doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

De Raad merkt op dat de verzoekers de bestreden beslissing inhoudelijk bekritisieren en bijgevolg dient het middel te worden bekeken vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De Raad wijst er op dat het zorgvuldigheidsbeginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954).

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De aangevoerde schendingen van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel worden onderzocht in het licht van de aangevoerde schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

3.4. De bestreden beslissing steunt op de toepassing van artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

Uit deze bepaling blijkt dat de gemachtigde een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk dient te verklaren indien de elementen die worden ingeroepen ter onderbouwing van de machtigingsaanvraag overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet voorheen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag in toepassing van deze wetsbepaling. Uit de betrokken wetsbepaling blijkt duidelijk dat het de aanvragen zijn die met elkaar moeten vergeleken worden. De bedoeling van de wetgever is redelijkerwijze te verhinderen dat aanvragen om machtiging tot verblijf om medische redenen *ad infinitum* worden ingeroepen

3.5. De Raad stelt vast dat verzoekers niet betwisten of weerleggen dat de in punt 1.4. bedoelde derde aanvraag melding maakt van dezelfde gezondheidstoestand in vergelijking met de eerdere tweede aanvraag.

Uit het administratief dossier blijkt dat in de in punt 1.4. bedoelde derde aanvraag werd gewezen op dezelfde gezondheidstoestand als in de eerdere tweede aanvraag, met name een posttraumatische stresssyndroom.

De determinerende motieven van de bestreden beslissing die luiden: “ *Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen waarnaar verwezen wordt) voor waaruit blijkt dat zijn/haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende*

aanvraag dd. 19.11.2012. Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene.” halen verzoekers derhalve niet onderuit.

3.6. Verzoekers betogen dat zij een recent medisch getuigschrift hebben voorgelegd waarin de actuele gezondheidstoestand van verzoekster op uitgebreide wijze wordt omschreven.

Verzoekers betogen dat het aanhoudende karakter en de schijnbaar verslechterde situatie van de medische aandoening én nood aan opvolging en behandeling voor onbepaalde duur, nieuwe elementen uitmaken ten opzichte van de eerder en reeds beoordeelde tweede aanvraag, vermeld in punt 1.1.

Verzoekers menen dat de gemachtigde, dit nieuw element, namelijk het “*persisterende karakter van de ernstige aandoeningen*” niet in overweging neemt en niet motiveert waarom dit element de eerdere bevindingen n.a.v. de tweede aanvraag niet zou kunnen weerleggen.

Vooreerst merkt de Raad op dat deze elementen niet maken dat het gaat om een andere gezondheidstoestand die niet eerder werd ingeroepen. Het gegeven dat de gezondheidstoestand van verzoekster een aanhoudend en persisterende karakter kent, betekent niet dat het *in casu* een andere gezondheidstoestand betreft die niet eerder werd ingeroepen.

Het determinerende motief van de bestreden beslissing heeft betrekking op de vaststelling dat de aangehaalde elementen de reeds voorgelegde gezondheidstoestand van verzoekster slechts bevestigen en dat deze gezondheidstoestand ongewijzigd is. Deze determinerende bevindingen zijn voldoende om de bestreden beslissing te schragen. Aangezien het “*persisterend karakter*” van de gezondheidstoestand van verzoekster niet aantoonde dat het *in casu* een andere gezondheidstoestand betreft, diende de gemachtigde ook niet te motiveren waarom het “*persisterend karakter*” van de aandoening de eerdere bevindingen in het kader van de eerdere tweede aanvraag niet kan weerleggen. Het motief in de bestreden beslissing dat de eerdere tweede aanvraag onontvankelijk werd verklaard omdat de aandoeningen niet levensbedreigend zijn, dient *in casu* als een overtuigend motief te worden beschouwd.

3.7. Verzoekers voeren aan dat de situatie van de medische aandoening “*schijnbaar*” verslechterd is, maar de Raad stelt vast dat in het voorlegde standaard medisch getuigschrift van 15 maart 2013, dat zich in het administratief dossier bevindt, geen melding wordt gemaakt van een “*verslechtering*” van de gezondheidstoestand van verzoekster. Verzoekers tonen dan ook niet aan dat de gemachtigde op onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze heeft gemotiveerd dat verzoeksters gezondheidstoestand “*ongewijzigd*” is ten aanzien van de eerdere aanvraag.

Verzoekers wijzen op de nood aan opvolging en behandeling voor onbepaalde duur en de gevolgen als de behandeling wordt stopgezet, met name decompensatie en suicidegevaar. De Raad stelt vast dat blijkens het administratief dossier deze elementen echter reeds werden voorgelegd en ingeroepen naar aanleiding van de eerdere tweede aanvraag.

3.8. Verzoekers verwijzen voorts nog naar een eerder arrest van de Raad waarbij moet worden opgemerkt dat elke zaak individueel beoordeeld dient te worden.

Arresten in de continentale rechtstraditie hebben geen bindende werking of precedentswaarde. Daarenboven tonen verzoekers niet aan de feitelijke omstandigheden die aanleiding gaven tot de door hen geciteerde rechtspraak identiek zijn aan deze in voorliggende zaak, zodat *in casu* dezelfde conclusie zou moeten worden getrokken.

3.9. Waar verzoekers er nog op wijzen dat in de in punt 1.4. bedoelde aanvraag op gedocumenteerde wijze werd aangetoond dat er in het land van herkomst geen efficiënte behandeling mogelijk is voor verzoeksters aandoeningen, dient de Raad te herhalen dat dit gegeven er niet toe leidt dat het om een andere gezondheidstoestand gaat die niet eerder werd ingeroepen. Daargelaten de vraag of dit niet reeds in de in punt 1.1. bedoelde aanvraag kon ingeroepen worden, kan het niet meer zijn dan een nuttige inlichting die als aanvullend element in het kader van de eerdere aanvraag om verblijfsmachtiging kon worden ingeroepen.

Het gegeven dat een eerdere beslissing m.b.t. de eerdere tweede aanvraag werd vernietigd is *in casu* niet nuttig aangezien artikel 9ter, §3, 5°, van de vreemdelingenwet handelt om de vergelijking van aanvragen.

3.10. Gelet op het voorgaande is de Raad van oordeel dat de gemachtigde zijn appreciatiebevoegdheid, hem toegekend in het licht van artikel 9ter, §3, 5° van de vreemdelingenwet, niet te buiten is gegaan. Er wordt niet aangetoond dat de gemachtigde artikel 9ter heeft miskend.

Verzoekers tonen met hun betoog niet aan dat de gemachtigde bij het treffen van de bestreden beslissing niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, deze niet correct heeft beoordeeld of op grond daarvan kennelijk onredelijk tot zijn besluit is gekomen waarvan de determinerende motieven luiden: *“Op 04.06.2013 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 19.11.2012. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen waarnaar verwezen wordt) voor waaruit blijkt dat zijn/haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 19.11.2012. Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene.”* Een manifeste beoordelingsfout blijkt niet, noch een schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekers hebben geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig februari tweeduizend veertien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MAES